

ἐπιτρέπεται μεταξύ τῶν Μελιταίων. Ἡμεῖς δὲν ἐπιθυμούσαμεν νὰ βλέπωμεν τὸν βουλευτὴν Ἀττικῆς ἀνακατομένον μὲ οἰκόπεδα καὶ Καραλήδες· ἀλλὰ δὲν ἐπεθυμούσαμε περισσότερον νὰ ἀναγνώσωμεν τὸσον ἀγροίκους ἐπιθεσεις τοῦ καταπρῶν βουλευτοῦ, ἀπολαύοντος πραγματικῆς ὑπολήψεως καὶ ἐν Καλαβρούτοις καὶ ἐν Ἀττικῇ καὶ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος, τοῦ ὁποίου τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα ἐδέξατο φέτος ὅλης ἡ ἀντιπολιτευσίς, ἐνῶ δ' κ. Λεβιδῆς εἶνα βέβαιον ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ὑψώθη ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀντιπροσώπων ἐκείνων οὔτινες γίνονται βουλευταὶ διότι τρέχουν ἀκούραστα ὑπὲρ τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκλογέων καὶ διότι ἔτυχε νὰ εἶναι εὐνοούμενοι Δημάρχων.

Αὐτὰ μετὰ μεγάλης μας λύπης. Ἀλλὰ τὰ σπουδαιότερα τ' ἀνέγραψαν αἱ Νέαι Ἰδέαι καὶ ἄς δοῦμε τί θ' ἀπαντήσῃ δ' κ. Λεβιδῆς.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Τὸ προχθεσινὸν Κήρυγμα τοῦ Μακράκη ἐν ὑβριστικωτάτῳ ἄρθρῳ κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως — διότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ σφόδρα χριστιανοὶ εἶναι οἱ θηριωδέστεροι κακοῦργοι — ἐξετάζει ἂν δ' κ. Κουμουνοῦρος εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἢ τοῦ Διαβόλου.

Ὡς νὰ ἐχρειάζετο μεγάλη θεολογία διὰ νὰ καταλάβῃ, ὅτι οὔτε τοῦ ἐνός οὔτε τοῦ ἄλλου εἶναι ἀντιπρόσωπος, ἀλλὰ ἀπλούστατα τῆς Μεσσηνίας!

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Ἡ μεγίστη εὐτυχία τῆς ζωῆς μας συγκεφαλαιούται εἰς δύο λέξεις: ἀγάπη καὶ ἐργάζου.

Πόσον εὐτυχῆς εἶναι τὸ πτηνόν! Ψάλλει δωρεάν τὸ φῶς καὶ τὴν ἀγάπην του, καὶ δὲν τῷ μέλει ἂν δὲν τὸ ἀκούωσιν.

Ἐν τῇ τέχνῃ, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἠθικῇ καὶ τῇ πολιτικῇ πᾶσα ἐπιβολὴ εὐγενῆς, δικαίᾳ, γενναίουφρων, ἀντλεῖ ἐξ ἑαυτῆς τὴν δύναμιν τοῦ νὰ καταφρονῇ πᾶσαν ἐπίκρισιν.

Γράφετε σοφοὶ! ἐμπνεῖσθε, μουσικοὶ, ζωγράφοι, ἀναπλάττετε τὴν πλάσιν!... καὶ ἴσως μίαν ἡμέραν θὰ ἔχητε τὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀκούσητε εὐσταλῆ τινὰ κύριον νὰ λέγῃ εὐαρέσκως: « Νόστιμο βιβλίον! Καλὴ μουσικὴ! Ὠραία εἰκόν! » Δὲν ἰκανοποιήθητε;

Ὡ! διατί νὰ μὴ δύναται τις, εἰς τὰς ἀκτινοβόλους στιγμαῖς τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς νεότητος, ν' ἀναχαιτίσῃ τὸν ροῦν τοῦ χρόνου, νὰ σταματᾷ ὀλίγον, ν' ἀπολαύῃ, λησμονῶν τὰ πάντα, τὰς οὐρανίους ταῦτας καὶ ἀμέτρους ἡδονάς; Διατί ἡ ἀκτινοβολία αὕτη ν' ἀμαυρόνηται ὑπὸ τῶν φροντίδων τοῦ μέλλοντος; Εἶναι τὸσον ὥραϊον τὸ νὰ ζῆ τις ἀμέριμος!

Εἶναι κενὴ ἡ καρδιά ἥτις πληροῦται ἐκ μόνου τοῦ ἐγωῖσμοῦ.

Θέλεις νὰ λάβῃς ἰδέαν τοῦ θανάτου; Κλείσε τὸ δωμάτιόν σου καὶ ὑπάγε νὰ ταξιδεύσῃς. Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τὸ ὄραλόγιόν σου θὰ στέκῃ, ὁ καθρέπτης σου θὰ ἦναι θολωμένος, αἱ εἰκόνες τῶν προσφιλῶν σου προσώπων θὰ καλύπτονται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ... Καὶ θὰ φανῆς σὺ εἰς τὸν ἑαυτὸν σου ἀληθὲς βρυκόλακας.

Ἐπάρχουσιν ἀκόμη ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους τὸ ἀγαθὸν εἶναι συνώνυμον τοῦ εὐήθους.

Ὁ λόγος λέγει εἰς τὸν ἄνθρωπον «Ἐσο δίκαιος» ἢ τὴν «ἔσο μέγας». Καὶ ὁ Θεὸς τῷ λέγει «Ἐσο ἀγαθός».

Οἱ ἀριστοτέχναι ἔχουσι τὸν αὐτὸν λόγον πρὸς τοὺς καλλιτέχνας ὃν λόγον εἶχεν ἄλλοτε ἡ ἔθνοφυλακὴ πρὸς τὸν στρατόν: Ὀλίγοι καλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ κακοὶ στρατιῶται.

Ἡ ὄρεξις ἔρχεται μὲ τὸ φαγητόν, λέγουσιν οἱ Γάλλοι, καὶ ἡ γονιμότης τοῦ πνεύματος μὲ τὴν γέννησιν τῶν ιδεῶν.

Κατὰ τοῦτο διαφέρει ὁ ὄμιλῶν ὀλίγα ἀπὸ τὸν ὀμιλοῦντα πολλά. Ἀγοράζει πολλά καὶ πληροῖνε τίποτε.

Ὁ ἐξοχος ἄνθρωπος, ὅταν δίδῃ μίαν συμβουλὴν, λυπεῖται τὸν συμβουλευόμενον ἂν δὲν τὴν ἀκολουθήσῃ. Ὁ ἀναρμόδιος ὀργίζεται καὶ οὐδέποτε τῷ συγχωρεῖ.

Ὁ ἀληθὴς πλοῦτος δὲν εἶναι ὁ ὕλικός, καθὼς ἡ ἀληθὴς τιμὴ δὲν εἶναι τὰ παράσημα. Εἰς πλοῦτος μόνον ὑπάρχει, ἐ τῆς καρδίας, καὶ μία τιμὴ, ἡ τῆς συνειδήσεως.

Ἐκαστος λαμβάνει τὸν πόνον τοῦ ὅπου τὸν εὕρισκει.

ΚΟΥΤΑΜΑΡΕΣ

Σύνταγμα πεζικοῦ, ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν τοῦ ἀπὸ τινος χωρίου, ἔμελλε νὰ διέλθῃ δι' ἐγγύς κειμένου, ἀλλὰ χρησιμεύοντος ὡς κρησφύγετον ληστῶν, δάσους.

Γίνεται σύσκεψις τοῦ ἀρχηγοῦ μετὰ τοῦ δημάρχου καὶ τί νομίζετε προτείνει εἰς τὸν συνταγματάρχην ὁ φρονιμώτατος δήμαρχος;

Νὰ προσλάβῃ τέσσαρας χωροφύλακας διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην ληστρικὴν ἐπίθεσιν!

Εἰς τὸν ὑπὸν τῆς Κυρίας Ρ. ἀπέδιδαν πᾶν τὸ εἰς τὴν οἰκίαν συμβαῖνον ἄτοπον.

Μίαν λοιπὴν ἡμέραν, ἀκούσας ὅτι ἡ κυρία τοῦ ἐγέννησε, ἀνεζώνησε:

— «Νᾶ, τώρα δὲ νὰ 'ποῦν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι αἰτία καὶ τῆς γέννας».

Ἐπεὺς τις, γράφων ἐπιστολὴν πρὸς ὑπαξιωματικόν του, τὴν ἐτελειῶνεν ὡς ἐξῆς:

«Μὲ συγχωρεῖς ἂν σοῦ γράφω μόνον μὲ τὸ ὑποκάμισο, γιατί ἐδῶ ἔχομε ζέστη, ποῦ σκάζει σείθει».

Εἰς γεῦμα, ἀδέξιος ὑπηρετῆς ἔρριψε σούπαν ἐκ τῆς μέχρι χειλέων πλήρους σουπιέρας ἐπὶ τοῦ πολυτελοῦς μεταξωτοῦ φορέματος κυρίας ἐκ τῶν συνδαιτυμόνων.

Ἡ κυρία ρηγνύει φωνὴν σπαρακτικὴν.

Δὲν εἶναι τίποτε, τῆ λέγει ὁ ὑπηρετῆς, θέλω νὰ τὴν παρηγορήσῃ, εἰς τὴν κουζίνα ἔχουμεν ἀκόμη ἓνα καζάνι σούπα.

Εἰς παραδοξολόγος ἀφηγεῖτο τὰ περίεργα τῶν περιηγήσεών του.

Μεταξὺ ἄλλων, ἔλεγε μίαν ἡμέραν:

Ἦμουν εἰς ἓνα βουνὸ ἐπάνω γιομάτω χιόνια ἔξαφνα βλέπω δύο πεινασμέναις ἄσπραις ἀρκούδες· δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου πῶς δὲν ἔδίδα μία πεντάρα γιὰ τὴν ζώην μου τὴν ὥραν ἐκείνην· ἀλλὰ τί βλέπω μετὰ ὀλίγα λεπτά; Αἱ δύο ἄρκτοι ἀρπάζονται ἀνά μεταξύ των, δαγκνόνονται, καὶ ἀλληλοτρώνονται, ἐπὶ δὲ τοῦ πεδίου τῆς πάλης δὲν ἔμεινε καὶ ἀπὸ τῆς δυῶ παρά ἓνα κομμάτι πετσί.

Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐσταμάτησε φορτηγὸν ἀμάξιον.

Ὁ ὑπάλληλος ἐρωτᾷ τί φορτίον φέρει.

— Γρασίδι, ἀπαντᾷ ὁ καρραγωγὸς χαμηλοφώνως.

— Καὶ γιατί τὸ λὲς σιγαλά;

— Νὰ μὴν μ' ἀκούσουν τ' ἄλογα καὶ τὸ φάνε.

Ἡ κυρία Ε. συνεζήτει μετὰ τοῦ συζύγου της περὶ τοῦ δώρου, τὸ ὁποῖον θὰ προσέφερον εἰς τὴν θυγατέρα των τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ὀνόματός της.

Αἰφνης τῆς ἔρχεται μία ἰδέα.

— Ἡ καλλιτέρα ἐκπληξίς, λέγει, εἶναι νὰ τὴν κάμωμεν νὰ μάθῃ τὰ γαλλικὰ μυστικά, χωρὶς νὰ τὸ νοιώσῃ διόλου.

Δάμων.

πεὶ νὰ ὑποφέρωσιν· εἶναι οὐράνιος νόμος. Ἡ φύσις τοὺς γεννᾷ ἢ Δημοκρατία τοὺς θέλει. Τί εἶναι ἡ Δημοκρατία κατ' οὐσίαν; ἄνθρωπος. Τί εἶναι ἡ φύσις κατ' οὐσίαν; Θεός. Ἄνδρες ὡς ὁ Λουὶ Μπλάν ἀντιπροσωπεύουν τὴν ὑψίστην εὐσυνειδησίαν. Ὅλος ὁ βίος των εἶναι μία ἰδέα. Καὶ ἔχουν διπλοῦν καθήκον. Πρὸ τῆς Ἱστορίας, τῶν γεγονότων, τῶν περιστατικῶν, τῶν καταστροφῶν, τῶν συμβάντων, τῶν ἐπαναστάσεων, νὰ ὑπηρετῶσι τοὺς λαούς· πρὸ τοῦ Θεοῦ, ν' ἀγαπῶσιν αὐτούς».

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΟΓΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Μοῦ ἐνοικιάζουν ἐπὶ δεκαετίαν τὰ σπήτια μου, συμπολιτεύομαι (συντηρητικοί) δὲν μοῦ τὰ ἐνοικιάζουν, ἀντιπολιτεύομαι (ρίζοσπάσται).

Τριγγέτας.

* *

Μοῦ δίδουν ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, συμπολιτεύομαι, (προσδευτικοί) δὲν μοῦ δίδουν, ἀντιπολιτεύομαι, (ἐπιπαστάται).

Γριζιώτης.

* *

Θεωρεῖτε καὶ ἐμὲ δζέρτελμαν*, συμπολιτεύομαι (Γόρεις) μὲ θεωρεῖτε ἀρχοτοχωριάτην, ἀντιπολιτεύομαι. (Γζομπάρηδες).

Τράκας.

* *

Εἶμαι βουλευτής, ὀμιλῶ οἰκονομολογικά (οἰκονομικοί)· δὲν εἶμαι βουλευτής, κατατάσσομαι εἰς τὸ τεζικὸν (ἐθελοῖοι).

Πετρίτσας.

* *

Ἰθρίζετε τοὺς Κουμουνδουρικούς, λαμβάνετε ρουσφέτια (τρικουπικοί) μᾶς ἐπαινεῖτε ἀπλῶς, καταδιώκεσθε (ἀπολυτήφροες).

Τρικούπης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν,

Μάγκας.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Λουὶ Μπλάν, ἀνεγνώσθη ἡ ἑξῆς προσλαλία τοῦ Βίκτωρος Ουγκώ, τοῦ ἰδίου μὴ δυνηθέντος νὰ παραστῇ ἕνεκα τοῦ γήρατος.

«Θάνατος ἀνδρὸς οἷος ὁ Λουὶ Μπλάν εἶναι ἔκλειψις — σθένεται φῶς. Κυριεύεται τις ὑπὸ μελαγχολίας μέχρις ἀπογνώσεως. Ἄλλ' αὐτὴ δὲν διαρκεῖ· οἱ πιστεύοντές εἰσι δυνατοὶ ζῆν ἔστι ἐλπίζειν. Ἐν φῶς ἐσβέσθη, ἀλλ' ἡ πηγὴ τοῦ φωτός δὲν στερεύει. Ἄνδρες ὡς ὁ Λουὶ Μπλάν εἶναι ἀπαραίτητοι. Ἐγείρονται, ὅταν ὑπάρχῃ αὐτῶν ἀνάγκη. Τὸ ἔργον των οὐ διακόπτεται· μετουσιούται εἰς τὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος. Θρηνησόμεν τὸν Λουὶ Μπλάν, ἀλλὰ μὴ μόνον θρηνησόμεν ἐμπιστευθῶμεν ἅμα. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν, ἀπὸ ἀνωτέρου κόσμου, μᾶς ἀκούει καὶ μᾶς ἐπιδοκιμάζει. Ἐπόθει τὸ καλὸν καὶ διέπραξεν αὐτό· ἦτο εὐφραδὴς καὶ ὑπέροχος. Ὡς ἱστορικὸς ἐδίδαξεν, ὡς ῥήτωρ ἔπεισεν, ὡς φιλόσοφος ἐφώτισεν. Ἀποδῶμεν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ τιμὰς, εἰς τὴν μνήμην του σέβας καὶ εἰς τ' ὄνομά του ἀθανασίαν. Ἄνδρες τοιοῦτοι εἰσιν ἀπαραίτητοι. Πρέπει ν' ἀποθάνωσιν· εἶναι γένιος νόμος· πρέ-

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ
ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Ἡ ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,200 ἀντίτυπα !! 7,200

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ,

Ἑλλάδι φρ. 2 — Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος ἀντὶ φρ. 2,50, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀντίτυπον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκάλεπτον, ἕως τριακοντάλεπτον πάσης ἐθνικότητος.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ εἰς Ἀθήνας, Διεύθυνσιν Διαπλάσεως τῶν Παίδων, Πλατεῖα Συντάγματος, ὁδὸς Βουλῆς καὶ Μουσῶν ἀριθ. 2.